

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ตรวจสอบบันทึกของลูกเพื่อดูว่าลูกได้จดจำพอเป็นเวลายาวนานเพียงใดตลอดทั้งวัน ตรวจสอบว่าลูกได้ทำผิดใด ๆ หรือไม่ เพราะลูกแต่ละคนนั้นคือนักธุรกิจ

คำถาม: ลูกควรเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามหนึ่งประการใดขณะที่อยู่อย่างสำรวจตนเองเพื่อที่ลูกนั้นจะมีประสบการณ์ของความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัด?

คำตอบ: นาโยคะของสติปัญญาของลูกออกไปจากสิ่งใดก็ตามที่ลูกได้ทำมาเป็นเวลาชาติเกิดแล้วชาติเกิดเล่า ซึ่งเฝ้าแต่มาอยู่เบื้องหน้าลูก เฝ้าแต่เพียรพยายามที่จะจดจำพอเพื่อที่จะกลับมาสาธิตประธาน นาเอาสติปัญญาของลูกออกจากทุกทิศทางทั้งหมด, อยู่อย่างสำรวจตรวจสอบตนเองและจดจำพอ ให้ข้อพิสูจน์ของงานรับใช้และลูกจะมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด

โอมชานติ พ่อแม่ที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ลูกๆ รู้ว่าพอทางจิตนี้ที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต พ่อทางจิตคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกๆ ทางจิตนั้นก็เป็ณลูกๆ ที่ไม่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน พ่อต้องให้การหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลสแก่ลูกๆ ทั้งหมด ผ่านผู้ใด? ท่านนั้นต้องให้การหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลสแก่โลกผ่านลูกๆ ลูกๆ ของทั้งโลกไม่ได้มาและศึกษาเล่าเรียนที่นี้ นี่คือนมหาวิทยาลัยทางจิตของโลก ทุกคนได้รับการหลุดพ้น ไม่ว่าลูกจะเรียกสิ่งนั้นว่าเป็นการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิตก็ตาม ทุกคนต้องไปสู่การหลุดพ้นและแล้วจึงเข้ามาสู่การหลุดพ้นในชีวิต ดังนั้นจึงมีการกล่าวได้ว่าทุกคนเข้ามาสู่การหลุดพ้นในชีวิตผ่านดินแดนแห่งการหลุดพ้น พวกเขาทั้งหมดต้องลงมาคนแล้วคนเล่าเพื่อเล่นบทบาทของตน จนกระทั่งถึงเวลานั้น พวกเขาต้องอยู่ในดินแดนแห่งการหลุดพ้น เวลานั้นลูกๆ รู้เกี่ยวกับผู้สร้างและสิ่งสร้าง สิ่งสร้างทั้งหมดนี้คงอยู่ตลอดไป เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้สร้าง ดวงวิญญาณทั้งหมดคือลูกๆ ของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เมื่อลูกๆ รู้เกี่ยวกับสิ่งนี้และแล้วลูกก็มาและเรียนโยคะนี้ โยคะนี้สำหรับบาร์ตเท่านั้น พ่อมาในบาร์ต ท่านสอนการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงแก่ผู้คนของบาร์ต ท่านทำให้พวกเขาบริสุทธิ์และให้ความรู้แก่พวกเขาว่าวงจรโลกนี้หมุนไปอย่างไรด้วยเช่นกัน ลูกๆ รู้สิ่งนี้ด้วย มีลูกประจำของรูตราด้วยเช่นกันที่ซึ่งได้รับการจดจำและกราบไหว้บูชา มีการจดจำว่ามีลูกประจำของผู้ทำบคิตด้วย มีลูกประจำของผู้ทำบคิตที่สูงสุดเหนือสิ่งใด หลังจากลูกประจำของผู้ทำบคิตก็ควรจะมิลูกประจำของความรู้ มีบคิตและความรู้ มีลูกประจำของผู้ทำบคิตและลูกประจำของรูตราด้วยเช่นกัน และแล้วนั้นก็เรียกว่าเป็นลูกประจำของรูตรา เพราะวิชณุนั้นสูงสุดเหนือสิ่งใดในโลกมนุษย์ แต่ได้มีการแสดงเขาไว้ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ผู้นี้คือพระชาติบราห์มาและมีลูกประจำของท่านด้วย เพราะจะมีการสร้างลูกประจำขึ้น เพียงเท่านั้นเองที่จะกลายเป็นลูกประจำของรูตราและลูกประจำแห่งชัยชนะของวิชณู ชีพบาบานั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด และแล้วก็เป็ณอาณาจักรที่สูงสุดเหนือสิ่งใดของวิชณู พวกเขาได้ทำรูปภาพที่สวยงามของหนทางบคิตไว้มากมาย แต่พวกเขาไม่ได้มีความรู้ใดๆ ลูกต้องแนะนำรูปภาพที่ลูกได้ทำเพื่อที่ผู้คนนั้นสามารถที่จะเข้าใจ ไม่เช่นนั้นแล้ว พวกเขาจะปะปนชีวิตกับซางก้า บาบาอธิบายแล้วด้วยเช่นกันว่าทุกสิ่งในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนนั้นเป็นเรื่องของนิมิต ไม่มีเนื้อหนังและกระดูกใดที่นั่น พวกเขาเพียงแต่ได้นิมิต มีบราห์มาที่สมบูรณ์พร้อมด้วยเช่นกันแต่ท่านนั้นละเอียดอ่อน บราห์มาที่มีตัวตนนั้นต้องกลับมาละเอียดอ่อน(อะเวค)ในเวลานี้ ผู้ที่มีตัวตนกลายเป็นผู้ที่ละเอียดอ่อนและแล้วเขานั้นก็เรียกว่าเป็นเทวดานางฟ้า ได้มีการแสดงรูปภาพของท่านไว้ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน บางคนไปยังอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน แล้วก็พูดว่า: บาบามีให้สุบิราส(น้ำมะม่วง)แก่พวกเราดื่ม อย่างไรก็ตามไม่ได้มีต้นไม้อะไรๆ าลๆ ที่นั่น แนนอนที่มีต้นไม้อันดินแดนสีขาวแต่ไม่ใช่ว่าบาบาได้ไปที่นั่นและได้นำเครื่องดื่มกลับมาให้ลูก ทุกสิ่งในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนนั้นเป็นเรื่องของนิมิต ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้ลูกต้องกลับบ้านและลูกต้องกลับมาเป็นสำนักเป็นดวงวิญญาณ ฉันทดวงวิญญาณไม่สูญสลายและร่างกายนี้สูญสลาย ลูกๆ มีความรู้ของดวงวิญญาณ ผู้คนเหล่านั้นไม่รู้แม้กระทั่งว่าดวงวิญญาณคืออะไร พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งว่าบทบาทของ 84 ชาติเกิดนั้นได้มีการบันทึกไว้ในดวงวิญญาณอย่างไร เพียงพ่อเท่านั้นที่ให้ความรู้นี้ ท่านให้ความรู้ของตัวท่านเองแก่ลูกและทำให้ลูกสาธิตประธานจากทาโมประธานด้วยเช่นกัน ก็เท่านั้นเอง เพียงแต่เฝ้าทำความเพียรพยายามนี้: ฉันทดวงวิญญาณ เวลานั้นฉันต้องมีโยคะกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นเรียกว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ที่ทรงอำนาจสูงสุด ชันยาสชีกีเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรด มา! บ้างแม้กระทั่งเรียกธาตubr่าห์มาว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เวลานั้นลูกๆ กำลังได้รับความรู้ของบคิตด้วยเช่นกันว่า: บคิตนั้นคงอยู่มายาวนานเพียงไร และความรู้คงอยู่มายาวนานเพียงไร พ่อแม่ที่นี้และอธิบายสิ่งนี้ ก่อนหน้านั้นลูกไม่ได้รู้สิ่งใด ขณะที่เป็ณมนุษย์ลูกนั้นก็ได้กลายเป็นผู้ที่มึสติปัญญาที่ตกต่ำ ในยุคทองพวกเขาได้มึสติปัญญาที่บริสุทธิ์สมบูรณ์ พวกเขาเหล่านั้นมีคุณธรรมที่สูงส่งอยู่มากมาย อย่างแนนนอนที่ลูกๆ นั้นจำเป็นต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน พวกเขาพูดว่า: ผู้นี้เป็นเหมือนเทพ แม้ว่าผู้คนเหล่านั้นเชื่อในผู้รู้, ผู้เคร่งศาสนาและดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่เหล่านั้น, ก็ไม่มีใครในบรรดาพวกเขาที่มีปัญญา พวกเขากลายเป็นผู้ที่มึสติปัญญาที่ราโจกนี มีราชา ราชินี และปวงประชา โลกนั้นไม่รู้ว่เมื่อใดหรืออย่างไรที่ได้มีการก่อตั้งอาณาจักรขึ้น ลูกรับฟังสิ่งใหม่ๆ ทั้งหมดที่นี้ ความลับของลูกประจำก็ได้มีการอธิบายแก่

ลูกแล้วด้วยเช่นกัน พ่อฉันสูงสุดเหนือสิ่งใด ลูกประจำของท่านนั้นอยู่เบื้องบน รูดรำนันไม่มีตัวตน และแล้วก็เป็ลลูกประจำของลักษมีและนารายณ์ผู้ที่อยู่ในรูปที่มีตัวตนด้วยเช่นกัน ลูกประจำของบราห์มินไม่ได้สร้างขึ้นมาในเวลานี้ ลูกประจำของลูกๆบราห์มินจะถูกทำขึ้นมาในเวลาสุดท้าย ไม่มีความจำเป็นที่จะเข้าไปสู่คำถามและคำตอบมากมายจนเกินไปในสิ่งเหล่านี้ สิ่งหลักคือการคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด ต้องมีศรัทธาที่มั่นคงนี้ สิ่งหลักคือการทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ ทั้งโลกนั้นไม่บริสุทธิ์และแล้วต้องกลับมาบริสุทธิ์ ทุกคนนั้นบริสุทธิ์ในโลกที่ไม่มีตัวตน และทุกคนนั้นบริสุทธิ์ในดินแดนแห่งความสุข ลูกกลับมาบริสุทธิ์และไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ นั้นหมายถึงได้มีการก่อตั้งโลกที่บริสุทธิ์ขึ้นมาในเวลานี้ ทั้งหมดนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร พ่อพูดว่า: มองดูบันทึกของลูกตลอดทั้งวัน: ฉันได้ทำความผิดใด ๆ ไหม? นักรูจักก็ดูแลบัญชีของตน สิ่งนี้ก็เป็นรายได้ด้วย ลูกแต่ละคนคือนักรูจัก ลูกทำธุรกิจกับบาบา ลูกต้องตรวจสอบตนเอง: ฉันมีคุณธรรมที่สูงส่งมากมายเพียงไร? ฉันจดจำพ่อมากเพียงใด? มากเพียงใดที่ฉันอยู่อย่างปราศจากร่าง? พวกเราได้มาอย่างปราศจากร่าง และต้องกลับไปอย่างปราศจากร่าง จนกระทั่งถึงเวลานี้ทุกคนนั้นก็เฝ้าแต่ลงมา ไม่มีแม้เพียงคนเดียวสามารถกลับบ้านได้ในระหว่างกลาง ทุกคนต้องกลับไปด้วยกัน โลกนั้นไม่เคยอยู่อย่างว่างเปล่า ได้มีการจดจำด้วยเช่นกันว่า: “รามได้จากไปและราวันได้จากไป” แต่ทั้งสองก็ยังอยู่ที่นี้ เมื่อชุมนุมของราวันไปมันก็ไม่ได้อกลับมา อย่างไรก็ตามบุคคลเหล่านี้ก็ยังคงอยู่ที่นี้ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปลูกก็จะได้นิมิตของทุกสิ่ง ลูกต้องรู้ว่าโลกใหม่นั้นก่อตั้งขึ้นมาอย่างไร และอะไรจะเกิดขึ้นในเวลาสุดท้าย และแล้วเพียงศาสนาของพวกเราเท่านั้นที่จะคงเหลืออยู่ ลูกจะปกครองในยุคทอง ยุคเหล็กจะจบสิ้นลงและยุคทองนั้นต้องกลับมา ในเวลานี้มีสองชุมนุมของรามและราวัน ทั้งหมดนี้เกิดขึ้นในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้น เวลานั้นลูกรู้ทั้งหมดนี้ พ่อพูดว่า: พ่อจะค่อย ๆ บอกลูกถึงความลับทั้งหมดที่ยังคงหลงเหลืออยู่ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป อะไรที่ถูกบันทึกไว้ก็จะเฝ้าแต่ได้รับการเปิดเผย ลูกจะเข้าใจต่อไป ลูกนั้นจะไม่ได้รับการบอกสิ่งใดล่วงหน้า นี่คือนแผนของละครด้วยเช่นกัน แผนเสียงนั้นก็จะเฝ้าแต่เปิดสิ่งที่บันทึกไว้อออกมา บาบานั้นก็เฝ้าแต่พูด ความเข้าใจของสิ่งต่างๆเหล่านี้ทั้งหมดเพิ่มมากขึ้นในสติปัญญาของลูก เช่นที่แผนเสียงนั้นเล่นอยู่ต่อไป ดังนั้นเมอร์ลีย์ของบาบา ก็จะดำเนินอยู่ต่อไปด้วยเช่นกัน ความลับทั้งหมดของละครถูกบันทึกไว้แล้ว ไม่ใช่ว่าจะสามารถหยิบชิมของเครื่องเล่นแผนเสียงขึ้นและก็วางลงทีใดเพื่อที่บทบาทนั้นจะสามารถซ้ารอยได้ ไม่เลย และแล้วแผนเสียงนั้นจะซ้ารอยด้วยเช่นกัน ไม่ได้มีอะไรใหม่ สิ่งใหม่ได้ก็ตามที่พ่อได้บอกลูกแล้วจะซ้ารอย ลูกรับฟังสิ่งนี้และแล้วลูกก็จะเฝ้าแต่ถ่ายทอดสิ่งนั้น ที่เหลือทั้งหมดนั้นแฝงตัวอาณัจกรนั้นกำลังมีการก่อตั้งขึ้น ทั้งลูกประจำนั้นกำลังถูกสร้างขึ้น ลูกจะไปอย่างเป็นปัจเจกบุคคลและจะถือกำเนิดในอาณัจกรราชา ราชีนีและปวงประชา ทั้งหมดนั้นเป็นที่ต้องการ ลูกต้องทำทั้งหมดนี้ด้วยสติปัญญา อะไรก็ตามที่กำลังจะเกิดในทางปฏิบัติเราก็คจะได้เห็นเกี่ยวกับสิ่งนั้น ผู้ที่ไปจากที่นี่(เมื่อพวกเขาตาย)ก็จะถือกำเนิดในครอบครัวที่ดีที่มั่งคั่ง แม้กระทั่งในเวลานี้ลูกนั้นก็ได้รับการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่อย่างมากมายที่นั่น แม้แต่เวลานี้ทุกคนก็มีสิ่งต่างๆมากมายที่ประดับประดาด้วยเพชรพลอย แต่พวกเขาไม่ได้มีพลังมากนัก ลูกมีพลังในลูก ที่ใดก็ตามที่ลูกไปลูกก็จะเปิดเผยตนเอง ลูกนั้นกลับมาสูงส่ง และดังนั้นเมื่อลูกไปที่นั่นลูกก็จะแสดงบุคลิกภาพที่สูงส่งของลูก เด็กๆที่เป็นเช่นปีศาจก็เฝ้าแต่ร้องไห้ตั้งแต่เกิดมา พวกเขาเหล่านั้นแม้กระทั่งสกปรก ลูกนั้นจะได้รับการดูแลเอาใจใส่อย่างมีระเบียบวินัยมากยิ่งขึ้น ไม่มีเรื่องของสิ่งใดที่สกปรก เด็กๆทุกวันนี้ได้อยู่อย่างสกปรกมาก สิ่งต่างๆเหล่านั้นไม่ได้เกิดขึ้นในยุคทอง ในที่สุดแล้วก็เป็ลสวรรค์ ไม่ได้มีกลิ่นเหม็นใดๆ ที่นั่นที่ลูกจะต้องขอให้ใครบางคนจูดรูปหอม จะเป็นดอกไม้ที่หอมมากในสวน ดอกไม้ที่นี้ไม่มีความหอมมากเช่นนั้น ที่นั่นทุกสิ่งมีกลิ่นหอม 100 % ในขณะที่ที่นี้ไม่ได้มีกลิ่นหอมแม้เพียง 1% ที่นั่นแม้แต่ดอกไม้ก็ขึ้นหนึ่ง ไม่ว่าใครบางคนที่นี่จะมั่งคั่งเพียงไรก็ตาม เขานั้นก็ยังไม่ได้มีความมั่งคั่งนั้น จะมีความหลากหลายของสิ่งต่างๆที่นั่น จาน ฯลฯ ที่นั่นทั้งหมดนั้นก็จะทำมาจากทองคำ ที่นั่นไม่มีสิ่งใดนอกจากทองคำ ในขณะที่ที่นี้สิ่งเหล่านั้นเป็นเหมือนกับหิน มีทองแม้กระทั่งในทราย เพียงแต่คิดว่าจะมีทองมากมายเพียงไรที่นั่นที่จะใช้ในการสร้างอาคาร ฯลฯ อากาศที่นั่นก็จะไม่ร้อนเกินไปและไม่เย็นเกินไป ที่นั่นจะไม่มีความไม่สบายใดๆจากความร้อนที่ลูกนั้นต้องใช้พัดลม ชื่อที่แท้จริงของที่นั่นคือสวรรค์ มีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดที่นั่น ไม่มีใครกลายเป็นผู้ที่มิใช่คนหลายล้านเท่าเช่นลูก ผู้คนนั้นก็ร้องสรรเสริญลักษมีและนารายณ์อย่างมากมาย ต้องเป็นการสรรเสริญอย่างมากมายของผู้เดียวที่ทำให้พวกเขากลายเป็นเช่นที่เป็นอยู่ เริ่มแรกก็เป็นบัดดีที่ไม่มีใครเจือปน และแล้วบัดดีของเหล่าเทพก็เริ่มขึ้น จะมีการกล่าวได้ว่าเป็นการกราบไหว้บูชาวัตถุ(วิญญาณปีศาจ) เพราะร่างกายของพวกเขาไม่ได้คงอยู่อีกต่อไป เป็นการกราบไหว้วัตถุธาตุทั้งห้า ลูกนั้นจะไม่พูดเช่นนี้สำหรับชีพบาบา พวกเขาได้ทำรูปปั้นจากทองคำหรือวัตถุอื่นใดเพื่อจะกราบไหว้บูชา จะไม่มีการกล่าวว่ดวงวิญญาณเป็นทองคำ ดวงวิญญาณนั้นทำมาจากอะไร? พวกเขาจะบอกได้ทันทีว่า ภาพลักษณ์ของชีวาได้ทำมาจากวัสดุใดแต่ไม่มีใครสามารถที่จะบอกลูกว่าดวงวิญญาณหรือดวงวิญญาณสูงสุดได้ทำมาจากอะไร ในยุคทองแม้แต่วัตถุธาตุทั้งห้านั้นก็บริสุทธิ์ ที่นี้สิ่งเหล่านั้นไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นลูกๆ ที่กำลังเพียร

พยายามก็จะเฝ้าแต่มีความคิดเช่นนั้น พ่อพูดว่า: ละทิ้งสิ่งต่างๆ เหล่านั้นทั้งหมดด้วย อะไรก็ตามที่กำลังจะเกิดขึ้นนั้นก็จะเกิดขึ้นก่อนอื่นใดจงจดจำพ่อ นำสติปัญญาของลูกออกจากทุกทิศทางและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอแล้วบาปของลูกจะได้รับ การปลดปล่อย ละทิ้งสิ่งใดก็ตามที่ลูกได้ยินและทำให้สิ่งเดียวนั้นมั่นคง: ฉันต้องกลับมาหาโทประธาน และแล้วอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นในยุคทองของทวงจรรก็เกิดขึ้น ไม่สามารถมีความแตกต่างใดๆในสิ่งนั้นได้ สิ่งหลักคือการจดจำพ่อ สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายาม จงทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ พายุมากมายจะมา ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกเคยทำมาเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่าก็จะมาอยู่เบื้องหน้าลูก ดังนั้นนำสติปัญญาของลูกออกไปจากทุกทิศทาง และทำความเพียรพยายามที่จดจำพ่อขณะที่อยู่อย่างสำรวจตน ในเวลานี้ลูกๆ ได้มีการตระหนักรู้แต่นั้นก็ต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำด้วยเช่นกัน ใครนั้นก็สามารถบอกได้จากงานรับใช้ของลูกด้วย ผู้ที่ทำงานรับใช้ก็มีความสุขของงานรับใช้นั้น ข้อพิสูจน์ของงานรับใช้ได้รับมาจากผู้ที่ทำงานรับใช้ที่ดี พวกเขาที่นี่ยังเป็นผู้นำทาง และแล้วก็จะเป็นที่รู้ได้อย่างเร็วว่าใครคือมหาตมา ใครคือผู้ซื่อสัตย์และใครคือกองทัพเท่า อัศจรรย์ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะกลับมาหาโทประธานจงสละละทิ้งทุกสิ่งอื่น นำสติปัญญาของลูกออกไปจากทุกทิศทางและฝึกฝนอยู่อย่างปราศจากร่าง สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน
2. นำความคิดที่ดีเข้าไปสู่สติปัญญาของลูก คิดถึงสิ่งที่จะมีในอาณาจักร(สวรรค์)ของลูกและมากตามนั้นจงทำให้ตนเองนั้นมีค่า และเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ดี นำสติปัญญาของลูกออกจากทุกสิ่งของที่นี่

พร: ขอให้ลูกไม่รู้ต่อความอยากความปรารถนาและคงความสุขแห่งโชคที่สูงส่งของลูกด้วยการตระหนักรู้ถึงการได้มาซึ่งการบรรลุผลในทุกสิ่งที่ไม่สูญสลายของลูก

อะไรจะเป็นโชคของผู้ที่พ่อของพวกเขาคือผู้ประทานโชค? จงมีความสุขเสมอว่าโชคคือสิทธิ์โดยกำเนิดของลูก “ว่า โชคที่สูงส่งของฉันและพ่อของฉันผู้ประทานโชค!” เฝ้าแต่ร้องเพลงนี้และบอabinในความสุข ลูกได้พบทรัพย์ที่มีค่าที่ไม่สูญสลายเช่นนี้และจะอยู่กับลูกเป็นเวลาหลายชาติเกิด ไม่มีใครสามารถแย่งชิงหรือขโมยสิ่งนี้ไปจากลูกได้ นี่เป็นโชคที่ยิ่งใหญ่อย่างยิ่งที่ซึ่งไม่มีความอยากความปรารถนาใดเลย เมื่อจิตใจของลูกได้พบความสุขลูกได้รับการได้มาซึ่งการบรรลุผลในทุกสิ่งทั้งหมด ไม่มีสิ่งใดขาดหายไปและดังนั้นลูกได้กลับมาไม่รู้ต่อความอยากความปรารถนา

คติพจน์: เวลาของการทำการกระทำบาปได้ผ่านพ้นไปแล้ว ขณะนี้ แม้ความคิดและคำพูดที่ไร้สาระหลอกลวงลูกอย่างมากมาย

***โอม ชานติ ***